

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Kirken på hjørnet av Josefinesgate og Pilestredet

Redaktøren har ordet

Julen er rett rundt hjørnet. Mørket senker seg mot en tid mange gleder seg til – en tid med familie og venner, avslapping og god mat.

Men mange gruer seg også til julen. Man føler press og forventninger om at alt skal være så perfekt – noe som ikke minst er blitt forsterket gjennom sosiale medier der det postes innlegg og bilder om perfekte familieselskaper, perfekte julemåltider og antrekk og ikke minst den perfekte gaven. For de som er ensomme, syke eller sliter økonomisk, kan disse forventningene føles ekstra tunge.

Det er derfor fint om vi alle kan forsøke å senke skuldrene litt og tenke på hva julen

egentlig handler om – hva som er det sentrale med denne høytiden: Himmelen kom til jorden. Lyset ble tent i mørket. Han som binder oss til Gud kom til jorden.

Ønsker dere alle en riktig god jul og et godt nytt år!

Rune M. Akselsen

Forsiden: Bilde av Oslo Vestre Frikirke laget av pepperkake. Originalens arkitekter er Harald Aars (1875-1945) og Lorentz Harboe Ree (1888-1962). Den arkitektoniske stilen på kirken kalles for «nordisk nybarokk». Aars hadde studert i England og brakte med seg tilbake til Norge den britiske retningen innenfor nybarokken. For øvrig bodde Aars i en villa i Fagerborggaten 13, som han selv hadde tegnet i engelsk hagebystil. Av andre kjente bygg på hans CV kan nevnes Fagerborg skole, Lovisenberg kirke og Bislet Bad. Ree gjorde seg også bemerket. Etter at de var ferdig med Bislet Bad og Vestre frikirke var han arkitekten bak Vigeland-museet, samt mange av de vakre kioskene Narvesen satte opp på 20-tallet (av typen Tyrihans og Palladio)

Tekst: Kjetil Øvensen, menighetens eldste
Pepperkakekirkearkitekt: Anita Høgetveit

Innhold

Christ Child	Side 4-5
Gladys Aylward: Der hvor det er vilje er det også en vei	Side 6-7
Konfirmanter til våren	Side 8
Lys Våken i Tyrifjorden kunstnervilla!	Side 9
Juleguiz for barna	Side 10
Vanskelig å tro?	Side 11
Ny menighetskoordinator	Side 12-13
Hva menighetsstyret har vært opptatt av i høst	Side 14
Økonomi	Side 15
Hvordan behandler vi hverandre i menigheten?	Side 16
Hold mitt hjerte - Hold min sjel	Side 17
Julemesse 2018	Side 18
Program for Oslo Vestre Frikirke desember og januar	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

facebook.com/oslo-kirke

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med diakonrådet: diakonraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsstyret: menighetsstyret@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetskoordinator: menighetskoordinator@vestrefrikirke.no

Telefonnummeret til kirken er: 22 46 77 43

Telefonnummeret til menighetskoordinator er: 940 83 354

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813.

Du kan også Vippsse til nr 15103 Oslo Vestre Frikirke

Christ Child

Tekst: Kjetil Øvensen, menighetens eldste

«Christ Child» eller «In the Beginning»

Utenfor inngangen til kirken St. Martin-in-the-Fields ved Trafalgar Square i London står et kunstverk de færreste legger merke til.

Det er en steinskulptur med skrift risset inn på sidene. Det er ikke prangende. På oversiden av steinen ligger et barn i naturlig størrelse. Skulpturen heter «Christ Child» eller «In the Beginning» og er laget av Mike Chapman. Den ble avduket julen 1999,

like før Milleniumsfeiringen. Det er mye annet på denne plassen, midt i London, som fanger oppmerksomheten mer enn dette barnet. Admiral Nelson rager høyt på sin sokkel. National Gallery ligger her, med det meste av hva Storbritannia har av historiske kunstverk. Og trafikk. Det virker nesten som alle biler og busser i London må gjennom rundkjøringen ved Trafalgar Square. Admiral Nelson speider nedover den berømte gaten

Whitehall, som fører til Westminster. Langs denne gaten er en liten stikkvei med navn Downing Street. Departementer, banker og finansinstitusjoner holder til i nærheten. Fra Trafalgar går også The Mall mot Buckingham Palace.

Akkurat her, på Trafalgar Square, er barnet plassert. Det er som det spør: Hva jager dere etter?

Tusenvis av mennesker haster forbi hver eneste dag uten å se det. Man kan spørre folk på Trafalgar Square om de har sett barnet. Nei, vil mange svare. Barnet ligger der fredfullt. Og det får ligge i fred. Det er tilgjengelig for alle. Alle kan ta på det, men få vet om det.

Skrevet på steinens fire sider står følgende: «In the beginning was the word and the word became flesh and lived among us». Det er hentet fra prologen i Johannesevangeliet, fra vers 1 og 14. «I begynnelsen var ordet og ordet ble kropp og levde iblant oss.» Det er spennvidde i det Johannes skriver. Helt fra begynnelsen, i skapelsen, var Ordet.

Det som gjør mest inntrykk, i tillegg til det vakre og fredfulle barnet som sitter på hånden, er en navlestreng som ikke er kuttet. Navlestrengen går fra barnet og ned i jorden.

«Menneskehetens rop til Gud får et barn til svar. Mennesket er for alltid bundet til Gud gjennom en navlestreng» sa biskop Ingeborg Midttømme for noen år tilbake i en julepreken i Molde Domkirke.

Det er nettopp dette perspektivet kunstneren har fanget i det lille barnet på Trafalgar Square. Det snur opp ned på hvem som gir og hvem som mottar. Barnet laget et tidsskille i historien. Enten man ser eller ikke ser. Barnet kalte seg senere for Guds Sønn og ga alt for menneskene.

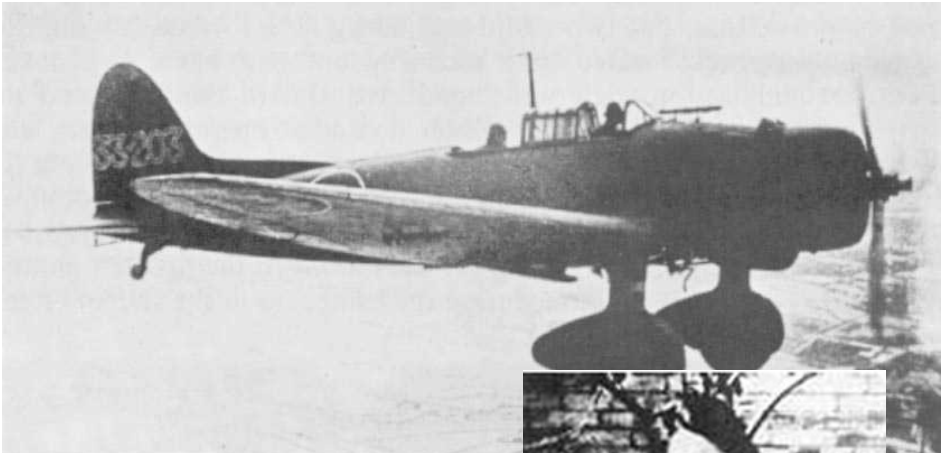
«Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.»

Gladys Aylward

Der hvor det er vilje er det også en vei

Del 2

Tekst: Jan Olav Høgetveit, leder i diakonrådet

Foto: Wikimedia Commons

Japan invaderer

Vi husker fra forrige nummer av menighetsbladet at Gladys hadde havnet i Kina uten penger, men med en solid porsjon tro og handlekraft. Da japanske fly kom dundrende inn i lav høyde over Yangchen og bombene begynte å falle med en vislende lyd over byen i 1938, begynte en ny epoke for Gladys. Den Japanske invasjonen førte til nye bekymringer, hva nå?

Gladys fikk høre at Japanerne hadde utlovet en belønning for å ta henne, død eller levende, og Gladys tok med seg barna og flyktet. Sammen med sine nå mer enn 100 barnehjemsbarn begynte en ny og spekta-

Gladys Aylward

Foto: Wikimedia Commons

kulær reise i Gladys liv, gjennom høye fjell og i ugjestmilde omgivelser.

I sikkerhet

Etter 27 utmattende dager med dampende varme dager og grøssekalde netter med over 16 mil over vanskelig tilgjengelige fjell, kom tilslutt Gladys og barnehjemsbarna fram til den relativt trygge Sian-provinsen. Gladys kollapset fullstendig. Denne kvinnen som led av tyfus, lungebetennelse, stadig tilbakevendende feber, underernæring, og ekstrem utmattelse hadde klart å få alle barna i alderen 4 til 16 over fjellene. Legen kunne knapt tro det var mulig. Nå kunne man kanskje tro at tiden var inne for en aldri så liten pensjonering fra dette yrket, eller i det minste en lengre ferie, men nei. Etter å ha kommet seg litt begynte hun å dele det evangeliet i landsbyer, fengsler og blant spedalske.

Tilbake til England

Selv om Gladys var bedre var hun sterkt hemmet av skadene hun hadde pådratt seg. Samtidig hadde kommunistene kommet til makten etter krigen, noe som medførte et økende press mot Gladys og de kristne. I 1947 gikk turen tilbake til England, ikke først og fremst på grunn av disse problemene, men fordi hun var bekymret for den åndelige tilstanden i hjemlandet. Hun skrev at: «England, seemingly so prosperous while other countries passed through terrible suffering at the hands of communist domination, had forgotten what was all important – the realization that God mattered in the life of a nation no less than in that of an individual». Dette var derfor på ingen måte noen ferie for Gladys, hun fortsatte sin gjerning og evangeliserte der hun kom.

Tilbake til Asia

Likevel følte ikke Gladys seg rolig, og uroen førte henne tilbake igjen til Asia etter 10 år i England. Hun kom ikke inn på det kinesiske fastlandet og slo seg derfor ned på Taiwan der hun kunne fortsette sin gjerning med å bygge barnehjem og forkynde evangeliet.

Gladys ble på Taiwan til sin død i 1970, og kunne blant annet se filmen om sitt liv «The Inn of the Sixth Happiness» i 1958 blant annet med Ingrid Bergman i rollen som Gladys. Gladys mislikte filmen intenst. Hun følte at arbeidet hennes ble kommersialisert og på toppen av det hele satte regissøren inn en kjærlighetshistorie.

Sluttord

På slutten av sitt liv skrev Gladys: «My heart is full of praise that one so insignificant, uneducated, and ordinary in every way could be used to His glory for the blessing of His people in poor persecuted China». Influensaen tok bort en bemerkelsesverdig kvinne, bare 67 år gammel, men som likevel satte dype spor etter seg. Og det grodde godt i fotsporene til Gladys og de andre pionerene i Kina. Man regner med at fra kommunistene tok over makten i 1949 til midten av 1980 steg antall kristen fra rundt 800 000 mennesker til omtrent 50 millioner. En av de sterkeste voksende kristne miljøene i kristenhetens historie noengang.

Kilder: Wikipedia, christianity.com, historys-women.com

Konfirmanter til våren

Søskenparet Ella og Selmer Stray-Pedersen.

Til våren vil det stå to konfirmanter i Vestre frikirke. Det er søskenparet Ella og Selmer Stray-Pedersen. Siden det bare er de to, får de følge undervisningsopplegget til Bærum frikirke.

I Bærum er det fem gutter som skal konfirmeres. Denne gruppen på nå syv ungdommer treffes annen hver torsdag i Bærum frikirke. Konfirmantlæreren deres heter Synnøve Gundersen og hun er grei og gjør det veldig hyggelig for gruppen. De følger U-alfa, Alphakurs for ungdom. «Det er et fint opplegg», kan de fortelle.

Konfirmantene drar sammen på Frik i Østre Frikirke. Ellers har de også møtt konfirmantene i Tønsberg Frikirke, og

deltatt på Frik der også. Når det blir tid for konfirmantleir, er planen at de skal reise på tur sammen med Tønsberg konfirmantene.

Foto: Fra heftet U-Alpha skrevet av Kristy Giddy

Lys Våken i Tyrifjorden kunstnervilla!

Tekst: Albertine Wirsching (12 år)

Foto: Ane Lillian Tveit

Jeg synes det har vært veldig gøy på «Lys Våken», for alt vi gjorde var gøy. Vi har hatt stjernemat for å minnes de som bor i himmelen, nemlig Gud, Jesus og Den Hellige Ånd. Vi har også fått litt frihet til å gjøre hva vi vil. Noen har laget spill og andre har lekt med baller, men heldigvis var ingen alene. Vi har snøbada og deretter varmet oss i en jacuzzi. Etter det var det på tide å pynte pepperkakekirken som Anita selvfølgelig lagde med hjelp av noen av oss barn. Pepperkaken ble fargerik og fin. Etterhvert satt vi oss ned i en sofa og lekte improvisasjonsleker og setningleker. Etterhvert hadde vi «morderen i mørket». Det var veldig gøy men også skummelt fordi det var mørkt og ihvertfall er jeg mørkeredd. Etterhvert så vi på en julevideo/julefilm. Så var det leggetid men jeg og en annen snakket veldig lenge. Om morgenen var det bare pakking og frokost før vi dro til kirken. Det har vært en gøy helg og håper vi skal ha «Lys Våken» igjen» :)

Anita Høgetveit var arkitekten bak pepperkakekirken og barna hjalp til.

Pepperkakekirken fikk et betydelig løft når pyntingen var ferdig!

Julequiz for barna

1. Hva er adventsfargen?
2. I hvilken by ble Jesus født?
3. Hvor ble Jesus lagt som nyfødt?
4. Hva sang englene?
5. Hvilke gaver hadde de tre vise menn med seg?

Fasti: 1. Lilla 2. Betlehem 3. En krybbe 4. «Fre være Gud i det høyeste, og fred på jorden som Gud har glede i» 5. Gull, røkelse og myrra.

Vanskelig å tro?

Tekst: Judith Anne Kokkinn, representant for Seniorettreff

Ved et anerkjent universitet arbeidet to astronomer. Begge var fremragende professorer med internasjonal berømmelse og anseelse.

De hadde stor gjensidig stor respekt for hverandres kompetanse og kunnskap. Den ene var ateist og trodde fullt og helt på evolusjonen og universets tilblivelse ved «The Big Bang». Den andre var en kristen og trodde på Bibelens forklaring om skapelsen.

En dag ba den kristne sin ateistiske kollega til middag. Etter et sosialt koselig måltid spurte den kristne professoren kollegaen om han hadde lyst til å se arbeidsværelset hans. De gikk ned i underetasjen og den ateistiske professoren ble overveldet og imponert. Kollegaen hadde innrettet et rom hvor en modell med jorden, solen, månen og de øvrige planetene

beveget seg i relasjon til hverandre.

Ateisten spurte sin kristne kollega hvorledes han hadde fått til dette. Den kristne professoren så undrende på sin kollega og sa at alt var blitt til av seg selv. Han kom ned i rommet en dag og da var alt på plass slik det er i dag.

Ateisten protesterte irritert og sa at det var en umulighet, alt var jo perfekt og fungerte riktig i forhold til hverandre. Noen måtte selvsagt ha tenkt ut dette og laget det. Svaret fra den kristne professoren var enkelt: Det mini-solarsystemet som var i arbeidsværelset var jo mikroskopisk i forhold til det universet de som astronomer arbeidet med. Når ikke dette mini-solarsystemet kunne blitt til av seg selv, hvorledes kunne da det store universet blitt til uten at det var en tanke, hjerne og Skaper bak?

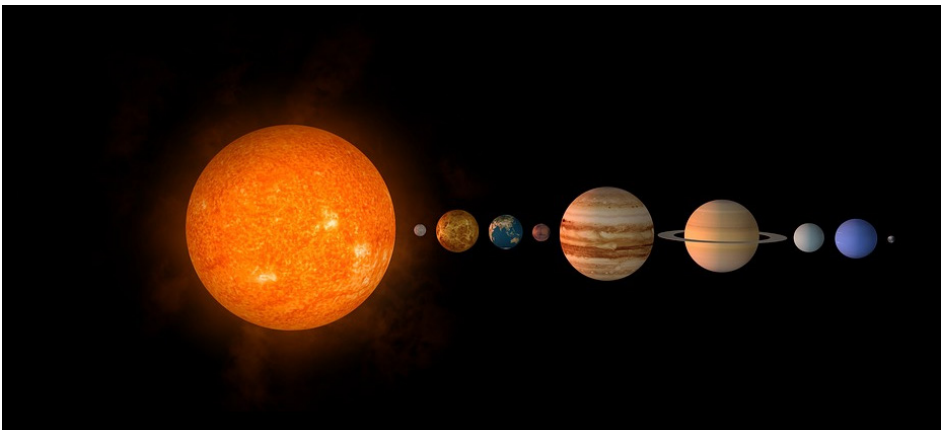

Foto: Pixabay.com

Ny menighetskoordinator

I tro og tvil

Tekst: Ingvil Eliassen, menighetskoordinator

Ingvil Eliassen

Jeg heter Ingvil Eliassen og er nylig ansatt som menighetskoordinator i Vestre Frikirke. Jeg er oppvokst på Finnsnes i Midt-Troms, men har bodd og studert i Oslo i mange år. I vår var jeg ferdig med master i «Religion, Society and global issues» på MF og viderefører denne høsten studeringen med et deltidsstudium i tros- og livssynsdialog på TF.

Min jobb fremover blir å koordinere folk og ressurser til det beste for gudstjeneste- og menighetslivet i Vestre. Dette er en oppgave jeg ser frem til! Allerede i løpet av mine tre første uker har jeg hatt gleden av å møte flere ildsjeler her i menigheten som har tatt vel imot meg. Til de av dere som har deres første møte med meg gjennom menighetsbladet gleder jeg meg til å møte og samarbeide med dere også!

Som kristne lever vi i vekslingen mellom tro og tvil. Troen er slett ikke konstant, selv om vi noen ganger kunne ønske det. Jeg opplever det mer som en gave, at vi er gitt en mulighet til å tro, som stadig settes på prøve.

For ikke lenge siden hørte jeg en humanist forelese om sitt livssyn. Han tegnet opp menneskene på jorda og illustrerte vitenskapen vi forholder oss til med forskjellige symboler. Oppi det som ble «himmelen» på tegningen trakk han en linje han definerte som «erkjennelsens grense». Poenget hans var at forståelsen av det som befant seg utenfor denne grensa var det som skilte humanister fra kristne eller andre religiøse: Nemlig at det som er utenfor vitenskapen slik den står i dag kunne han ikke vite noe om og dermed heller ikke si noe om. Hvorvidt det finnes en Gud, var

det for eksempel umulig for han å vite! Da ble jeg nødt å rekke opp hånda og si at det visste jammen ikke jeg heller, men at jeg valgte likevel å tro på det. At troen i seg selv faktisk utelukker muligheten for viten. Tvilen er sånn sett premisset for troen. Kun gjennom et liv i denne vekselvirkningen mellom tro og tvil, kan vi være kristne.

Så får vi stadig være på jakt etter disse lysglimtene i livet som gir oss større grunn til å tro enn å tvile: Små og store under i livet, som ikke alltid er like lett å få øye på. Jeg som er nordfra bruker å si «Det er i mørketida vi ser alt lyset!» Slik er det kanskje med troen også? Det er når vi møter motbør og tvilen melder seg at vi kan være sterke i troen.

Hva menighetsstyret har vært opptatt av i høst

Tekst: Torunn Nasset, leder i menighetsstyret

Nye leietakere

De nye leietakerne – Frikirkens hovedkontor – er på plass. Det har vært en del jobb med å få alle detaljer til å fungere, men det ser ut til at de har funnet seg godt til rette i huset.

Vedlikehold – heis og terrasse

Vi har fått to store utfordringer vedr bygget. Heiskontrollen har pålagt oss en oppgradering av heisen som vil koste oss vel 200.000 kr. Vi har to år på oss til å gjennomføre oppgraderingen og må diskutere hvordan vi skal løse dette.

Det har vært en lekkasje fra takterrassen. Alle steinheller og jord og sand er fjernet. Det skal legges ny membran og steinhellene skal tilbake på terrassen. En stor jobbe som Jostein har brukt mye tid og krefter på. Fagfolk er i gang med å legge ny membran, og kanskje trengs det en dugnad for å få slutført arbeidet.

Budsjett

Styret har jobbet med budsjett 2019. Vi drifter fortsatt med underskudd og det er et viktig spørsmål hvor lenge vi kan fortsette med det.

Vestre 100 år – hvorfor skal vi feire?

I 2020 fyller Vestre 100 år. Det planlegges en omfattende jubileumsfeiring. Hovedkomiteen er i godt gang og informasjon vil komme fortløpende. Gode innspill mottas med takk. Kontakt hovedkomiteens leder, Elin Eikeland.

Tilsynsrapport

Rapporten fra tilsynsbesøk i vår er kommet. Vi fikk mange positive tilbakemeldinger. Men tilsynsmannen utfordrer oss også på å være

mer målrettet og tenke fremover. Rapporten er tilgjengelig ved henvendelse til Jostein Holen.

Ny menighetsarbeider

Ingvil Eliassen er ansatt som ny menighetskoordinator i 75 % stilling. Selve ansettelsen er ikke menighetsstyrets ansvar, men Ingvil vil møte i menighetsstyret. Vi tror hun blir en ressurs for styret.

«Syng med på salmesang, kjent fra skolesang»

Judy Kokkinn arbeider med et salmeprosjekt som seniorgruppen har vært involvert i. Prosjektets mål er å utvikle et hjelpemiddel ved hjelp av moderne teknologi med fokus på kjente salmer for å øke livskvaliteten for personer med demenssykdom. Prosjektet har fått støtte fra Nasjonalforeningen for folkehelse, og det søkes midler fra EXTRA-stiftelsen. Menighetsstyret støtter prosjektet.

Innledning om tro og tvil på egen rolle

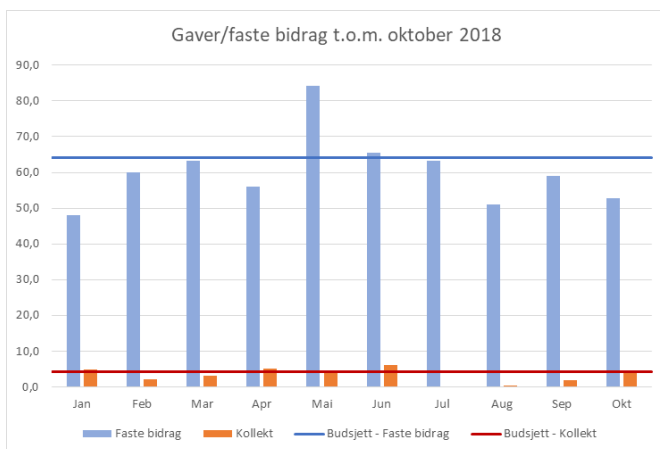
På hvert møte i menighetsstyret innleder et av medlemmene med en refleksjon. I siste møte minnet Sølve Fredheim oss på å ha tro på vår egen rolle i menigheten. Han trakk frem eksempler fra Bibelen på personer som hadde fått oppdrag de mente var for store for dem – for eksempel gjeteren Moses, den unge David, kristendomsforfølgeren Paulus og fiskeren Peter som alle fikk store oppdrag fra Gud. En viktig påminnelse til oss alle om å ikke satse på egne evner, men ha tro på at Gud går med når oppgaver føles for store.

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig

Klarer vi å nå budsjettet med et skippertak?

Når dette leses nærmer vi oss jul, og siste mulighet til å gjøre noe med giverinntektene. Status når oktober-tallene er lagt inn i regnskapet er at vi har fått inn 10.800 mer enn på samme tid i fjor, men vi ligger likevel 7 % under budsjettet. Dette er ganske enkelt fordi vi menigheten vedtok å øke budsjettet i år. Vi hadde en topp på inntektene i mai i år, men fra august har vi ikke klart å holde inntektene over streken. Ved utgangen av oktober hadde vi fått inn 603.000 i faste bidrag og 32.500 i kollekt. Da er ikke inntektene fra giveraksjonen til vedlikehold av vinduene i kirkesalen tatt med. Vi ligger under med nesten 39.000 i faste bidrag og over 9.000 i kollekt. Tidligere år har vist at mange benytter anledningen til å gi ekstra i desember. Dette håper vi leserne av menighetsbladet vil legge seg på hjertet. I år har vi hatt mye utgifter på vedlikeholdssiden, etter at vi oppdaget lekkasjer. Slike skader er ikke noe vi kan dekke på forsikringen og vi er helt avhengig av at menighetens støttespillere trår til og gir så det monner! Husk at du får opptil 40.000 i fradrag i skattepliktig inntekt i 2018.

Forutsigbare inntekter gjennom avtalegiro

Faste gaveinntekter gjør det mulig for oss å arbeide langsiktig og planmessig. Derfor oppfordrer vi til at flest mulig registrerer seg som faste givere slik at vi også fremover kan opprettholde vårt viktige arbeid. Nå har vi gjort det enda enklere for deg som vil være fast giver. Ved å ta i bruk Avtalegiro, forenkler det vår håndtering av givertjenesten og registrering av skattefradrag for gaver vesentlig.

På menighetens nettside vestrefrikirke.no kan du gå inn og velge «OPPRETT FAST GIVER». Da vil du få opp et web-skjema der du kan fylle ut beløp og opprette fast trekkavtale med din egen bank. For de fleste banker kan du opprette avtalen direkte og signere med BankID eller BankID på mobil. Da er det gjort i løpet av et par minutter. For de banker som ikke tilbyr BankID kan du fylle inn skjemaet på papir og sende inn til menigheten eller gi til Jostein Holen som tar hånd om resten.

Hvordan behandler vi hverandre i menigheten?

Tekst: Ane Lillian Tveit, ansvarlig forstander

Møt hverandre med åpent blikk og nysgjerrighet på ulikheter. Vi er alle skapt ulikt og kunstner er å bruke ditt unike jeg til noe positivt. Det er ingen mal på hvordan du skal være. Både familie og menighet kan skape forventninger om at du skal oppføre deg og ta valg som er annerledes enn hva du selv oppfatter som riktig. Mange bruker et helt liv på å skille mellom omgivelsenes forventninger og sitt indre liv. I en menighet kan det også være vanskelig å skille mellom Guds forventninger og menighetens forventninger til deg.

Bruk tid alene og kjenn etter. Guds vilje høres sjelden som en stemme, men som en indre overbevisning. Denne overbevisningen kan være lettere å legge merke til i bønn. Bønn behøver ikke alltid være ord, men en oppmerksom henvendelse til Gud. En tilstand hvor du bare er tilstede uten å gjøre noe annet enn å være oppmerksom. Lær av Jesus, når han stod i utfordringer søkte han alltid tid alene oppe på et fjell, i ørkenen eller i Getsemanets hage der han samtalte med Gud i bønn.

Fellesskapet var også Jesus tydelig på betydningen av, både for å vise hverandre omsorg og for å gi hverandre støtte til videre felles utvikling. Jesus sier, der to eller fler er samlet i mitt navn er jeg midt i blant dem. Hva betyr dette for oss i dag? Kirken har organisert seg slik at det er vanlig å holde gudstjenester en gang i uken. Gudstjenesten er det stedet vi lærer hvordan vi kan henvende oss aktivt til Gud, og en påminnelse og oppmuntring til å søke hans nærhet og bevissthet alle andre dager.

Vær gode mot hverandre. Hvis noen i menigheten gjør noe du mener er galt, ikke gå og baktal hverandre, men tenk først over om det de gjør faktisk er galt, eller om det bare er annerledes fra hva du er vant til. Hvis du synes dette er vanskelig kan du be om en samtale med noen i eldsterådet eller diakonrådet.

Ledelsen i menigheten har taushetsplikt på lik linje som i helsevesenet. Det betyr at de opplysninger vi får behandles med omhu og blir ikke videreformidlet til andre, med unntak av de tilfeller der vi har juridisk meldeplikt. Ledelsen har mulighet til å diskutere vesentlige utfordringer med andre i ledelsen som har undertegnet den samme taushetsplikten for å ivareta både den enkelte og menigheten som helhet.

Når medlemmer eller andre som er knyttet til menigheten ønsker besøk hjemme eller på sykehus videreformidles behov hvis det er ønskelig til Omsorgsgruppen.

Nå går vi inn i den hellige høytiden der mange gleder seg, men som mange også ser på som utfordrende. Mange familier har utfordringer som kommer sterkere til overflaten i julen. Vern om hverandre i kjærlighet og tålmodighet. Forstå at vi er alle skapt ulike og søker bekreftelse blant våre næreste for at vi er gode nok som vi er. Jesus kom til jorden for å lære oss å elske vår neste som oss selv, han kom som et forsvarsløst lite barn. Gi hverandre den omsorgen dere vil gi et forsvarsløst og hengivent barn, og jeg håper du kjenner at det gir deg fred.

Hold mitt hjerte - Hold min sjel

Tekst og foto: Ane Lillian Tveit, ansvarlig forstander

Ane Lillian og Sigvald Tveit

Å være nær et menneske som sakte mister sine funksjoner, gir meg en dypere og sterkere tro på menneskets sjel og vår åndelige eksistens.

Som datter av en engasjert komponist, vitenskapsmann, far og bestefar er det utfordrende å være vitne til demenssykdommens nedbryt-

ning av alle nevrologiske funksjoner. Min fars utredning for demens startet for 11 år siden i en alder av 63 år. Allerede som 65 åring viste bilder av hjernen at skadene var så enorme at legen var imponert over hans likevel høye funksjonsnivå.

Gjennom disse årene har det også vært lærerikt og vakkert å oppleve at relasjonen vår er like nær og at hans åndsliv og tro på Gud har vært like aktivt gjennom hele sykdomsforløpet. I barndommen leste han for meg fra barnebibelen, sang, ba og diskuterte troens aspekter. Han leser fortsatt, og elsker når vi leser for ham. Han ber, og når vi ikke har så mye annet å finne på kan jeg spørre ham om å be for oss. Da kan jeg holde hendene mine i hans, og

fortsatt oppleve at han er den sterke og jeg er den svake. Det føles godt å ha en far som er sterkest i troen, på tross i at han er blitt den svakeste av oss.

Julemesse 2018

Tekst og foto: Jostein Holen, administrativ leder og vaktmester

Årets julemesse i Vestre gikk av stabelen lørdag 24. november.

Den faste komiteen med Anne-Grethe, Brit, Ingun, Jan og Rigmor sørget for at dette ble en hyggelig messe etter og gammel tradisjon.

I tillegg hadde mange kommet med håndarbeid, strikkede votter og flotte gensere, hjemmelaget syltetøy, fotografier og mye mer til den store dagen. Den faste gjengen av mannskap stilte opp på selve dagen og sørget for at alt gikk sin gang.

Arrangementet åpnet med musikk fra Kolibri-musikkskole og noen gode ord av Jan Olav Høgetveit. Deretter braket det løs med loddsalg, kafeteria, salg av hjemmelagde produkter, barnelotteri, julefilm for barna, åresalg og hyggelig prat rundt bordene med kaffe og kaker. Koret «Damene i kirka» hadde kommet hele veien fra Kristiansand, og bød på fengende sang og musikk underveis. Til slutt var det den store trekningen av hovedgevinster.

Inntektene går som alltid til Frikirkens misjon, denne gang med vekt på arbeidet i Israel og Palestina.

Takk til alle som var med å gjøre dette til en fest for menigheten.

Penger telles etter en hektisk dag.

Kakebordet fylles på etterhvert.

Program for Oslo Vestre Frikirke desember og januar

OBS!: Søndag 23. desember og 6. januar er det ikke gudstjeneste i Vestre!

Julaften 24. desember kl. 15.00: Gudstjeneste. Reidulf Hanssen taler. Sang og musikk ved Camilla Wiig Revholt og Kim Frederik Andersen.

Første juledag 25. desember kl. 12.00: Høytidsgudstjeneste. Unni Westli taler, Sang og musikk ved Harald Nettet og Kim Fredrik Andersen.

Lørdag 5. januar 2019 kl. 17.00: Menighetens **Jule- og Nyttårsfest!**

Søndag 13. januar 2019 kl. 11.00: Samarbeidsgudstjeneste med Fagerborg menighet i Vestre

Søndag 20. januar 2019 kl. 11.00: «Vanlig» gudstjeneste i Vestre

Søndag 27. januar 2019 kl. 17.00: Samarbeidsgudstjeneste med Kraftverket

Søndag 3. februar 2019 kl. 11.00: Lesegudstjeneste Ap. Gj. 17-20

Julaften 24. desember kl. 15.00

Velkommen til feiring av julaften sammen med oss i Vestre Frikirke.

Reidulf Hanssen taler!

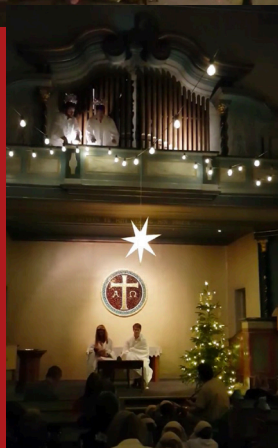
Sang og musikk ved Camilla Wiig Revholt og Kim Frederik Andersen!

I Oslo Vestre Frikirke er det gudstjeneste hver søndag kl 11.00, og bønn kl 10.30. Det er alltid kirkekaffe med hjemmebakete kaker. Kveldsmesser arrangeres hver siste onsdag i måneden kl 19.00. Ytremisjonen har møte en gang i måneden og seniortreff arrangeres hver første mandag i måneden kl 12.00.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

Velkommen til nyttårsfest lørdag 5. januar kl. 17.00!
**Nyttårsfesten er for både store og små med etterjulespill, juletre-
gang, lek, godteposer og mat.**